

การเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรใหม่

การปรับตัวขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในยุคไทยแลนด์ ๔.๐ ถือเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เกิดการตื่นตัวในรูปแบบของการปรับตัววัฒนธรรม องค์กรการบริหารงานบุคคลการมีส่วนร่วม ผู้บริหาร และบทบาท ในการจัดการตนเองของท้องถิ่น ซึ่งถือเป็นหลักการสำคัญ ที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถยืนหยัดอยู่ได้ ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ควรปฏิบัติดังนี้

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับตัววัฒนธรรมองค์กรใหม่ (Cultural Change)

เนื่องจากวัฒนธรรมองค์กร มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานของพนักงาน การปรับเปลี่ยนทางวัฒนธรรมจึงเป็นการหล่อหลอมให้พนักงานมีพฤติกรรมในการทำงานที่ติดภาระทำงานแบบเช้าชามเย็นชาม ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรตระหนักและทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม เพื่อนำไปสู่การวางแผนและการปรับใช้วัฒนธรรมการทำงานได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และที่สำคัญสามารถวิเคราะห์ได้ว่า วัฒนธรรมองค์กรแบบใดเหมาะสมกับหน่วยงานตนเองมากที่สุด

๒. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องปรับระบบการบริการงานบุคลากรแนวใหม่ (Personal Administration)

หมายถึง หน่วยงานท้องถิ่นต้องส่งเสริมหรือสนับสนุนให้บุคลากรภายในและภายนอกหน่วยงานมีศักยภาพทั้งทางด้านความรู้ทักษะและความสามารถในการดำเนินชีวิตภายใต้การเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจแนวใหม่ของไทยแลนด์ ๔.๐ แนวทางการบริหารงานบุคคลนี้ควรส่งเสริมความมีวินัย ความรับผิดชอบหรือสร้างความเป็นพลเมืองที่ดีด้วย เนื่องจากรากฐานของการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งต้องเกิดจากท้องถิ่นมีพลเมืองที่มีคุณภาพ มีความสุข มีคุณธรรม มีจิตใจที่เยือกเย็น อารมณ์แจ่มใส มั่นคง ไม่มีความเครียด สุขุม มีเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อต่อผู้อื่น รู้จักประมาณตนมีความพอเพียง เข้าใจสัจธรรมของชีวิต มองโลกในแง่ดี มีสุขภาพที่สมบูรณ์ที่แข็งแรงเป็นต้น

๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเน้นการพัฒนาท้องถิ่นแบบมีส่วนร่วม (Participations)

โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน การดำเนินงาน รวมถึงการตรวจสอบการดำเนินโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนสามารถกระทำได้โดยอาศัยการคิด การตัดสินใจสำหรับการแก้ไขปัญหาของตนเองร่วมกับการใช้ความคิดเชิงสร้างสรรค์เพื่อพัฒนางาน การที่ประชาชนภายในพื้นที่มีการรวมกลุ่มในรูปแบบประชาคมโดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนให้ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขปัญหาจำเป็นต้องมีความร่วมมือในการทำพร้อมๆกันในทุกกระดับ เพื่อเสริมสร้างความเป็นชุมชนท้องถิ่นที่เข้มแข็ง

๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีผู้บริหารแนวใหม่

นั่นหมายถึง ผู้บริหารต้องเป็นผู้ซึ่งมีจิตอาสา กล้าคิด การเปลี่ยนแปลง มีวิสัยทัศน์สามารถพัฒนาท้องถิ่นให้ก้าวไกล เช่น ควรส่งเสริมและสนับสนุนผลิตภัณฑ์ของชุมชนท้องถิ่นให้มีความโดดเด่นและมีอัตลักษณ์ของท้องถิ่นนั้นโดยเฉพาะ และผู้บริหารท้องถิ่นแนวใหม่ต้องมีความสามารถในการเป็นนักธุรกิจเพื่อหารายได้ให้กับคนในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น หรือกล่าวแบบง่ายๆคือการสนับสนุนให้มีตลาดชุมชนท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นสถานที่ในการแลกเปลี่ยนสินค้าชุมชน เป็นต้น

๕. การส่งเสริมและปรับบทบาทท้องถิ่นให้สามารถจัดการตนเองได้ (Self-Management)

โดยต้องประสานความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องในรูปแบบ เครือข่ายทางสังคม เนื่องจากปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นภายในยุคไทยแลนด์ ๔.๐ หน่วยงานไม่สามารถอยู่ได้โดยลำพัง การทำงานแบบ เครือข่ายจึงเป็นสิ่งสำคัญในช่วงระยะเวลาดังกล่าว อนึ่ง ในบทบาทของท้องถิ่นจะต้องเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับ ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น ประชาชนมีสำนึกรักบ้านเกิดและมีความภาคภูมิใจในการเป็นส่วน หนึ่งของท้องถิ่นนั้น ซึ่งจุดหลักของการสร้างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถพึ่งพาตนเองได้คือการสร้าง ประชาธิปไตยท้องถิ่นที่มีใช้การสร้างการปกครองหรือการบริหารเป็นหลัก แต่เป็นการเน้นที่รูปแบบการมี ส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ เพราะประชาชนคือเจ้าของทรัพยากรเจ้าของพื้นที่และเจ้าของ อำนาจอธิปไตย

ดังนั้น หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการตามแนวทางทั้ง ๕ ประการ ข้างต้นได้ย่อมมีสมรรถนะสูงขึ้น สอดคล้องกับบริบทสังคมไทยที่กำลังก้าวย่างเข้าสู่ยุคท้องถิ่นไทยในยุคไทย แลนด์ ๔.๐ ที่มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนได้อย่างแน่นอน

(นายกันชนพงศ์ กัญจนระโชติ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลจอมทอง